

РЕШЕНИЕ

№ 3312

гр. София, 16.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 14.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **9049** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Производството е образувано по жалба на Й. К. А. с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица] против Решение № Ж-519/ 28.07.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което е прекратено административното производство по жалба с вх. № Е-11Й-00-5/12.06.2020г., подадена от Й. К. А. срещу [фирма] и [фирма]. Излага се подробна фактическа обстановка относно спора между жалбоподателя и енергопазределителните дружество, и по-специално относно собствеността на въпросните гаражни клетки, чиито смяна на титуляр на партидата се претендира респ. възстановяване на ИТН № 1468967. Счита, че са налице нарушения на административнопроизводствените правила при издаване на оспореното решение от една страна, а от друга навежда доводи за противоречие на решението, както с материалноправните разпоредби. Иска от съда да отмени оспореното решение и да се задължат [фирма] и [фирма] да възстановят ИТН № 1468967 на името на жалбоподателя.

В с.з., жалбоподателят редовно призован, се явява лично, като поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответната страна - КЕВР, се представлява от юрк. К., която счита оспореното решение за правилно и законосъобразно. Моли да бъде отхвърлена жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – [фирма], редовно призовано не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна – [фирма], редовно уведомена не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град като обсъди представените по делото доказателства и становището на страните намира за установено следното:

В Комисията за енергийно и водно регулиране е постъпила жалба срещу [фирма] и [фирма] относно упражняването на права на клиент на дружествата за имот, собственост на жалбоподателя.

В жалбата се твърди, че на 13.07.2017 г., по силата на нот. акт №145, Й. К. А. е придобил в съсобственост дворно място, находящо се в [населено място], [улица], съставляващо УПИ Х-1844. При проверка е установил, че имотът е запазен от измервателна точка номер (ИТН) № 1468967 с титуляр ТПК „Г. К.“. Жалбоподателят е посочил, че ТПК „Г. К.“ е отстранена принудително от имота в края на миналия век, на основание на влязло в сила съдебно решение.

На 21.10.2019 г. г-н А. е подал Заявление №8465205 за смяна на името на титуляр на партидата. След месец е информиран, че трябва да започне процедурата отначало, тъй като ИТН е на свободния пазар.

На 25.11.2019 г. са изпратени отново необходимите документи, подписани с електронен подпис. На 05.12.2019 г. документите са допълнени в съответствие с получените допълнителни указания от дружествата.

На 27.12.2019г. жалбоподателят е получил писмо, с което е информиран, че на 01.01.2020г. след смяна на името, ще премине към желания доставчик.

За периода 01.01..2020г. – 31.01.2020г., Й. А. е получил фактури № [ЕГН], № [ЕГН], № [ЕГН], № 12306444583, които са надлежно платени.

В началото на месец юни жалбоподателят е разбрал, че партидата е прехвърлена на стария титуляр ТПК „Г. К.“.

Й. К. А. обжалва действията на дружество от групата Е., с което е заличен като титуляр на ИТН № 1468967, за имот, находящ се в [населено място], [улица], съставляващо УПИ Х-1844.

С писмо от 03.07.2020 г. [фирма] и [фирма] са представили следното становище:

На 21.10.2019 г. жалбоподателят А. е подал заявление за промяна на клиентските данни, в качеството му на съсобственик съгласно Констативен нотариален акт № 82, том 58 от 13.07.2017 г. С цитирания документ се признава правото на собственост на лицата: М. Б. А., Й. К. А., М. А. А. и Е. И. И., за собственици по давност и наследство на ПИ Х- 1844, кв. 75 по плана на [населено място], ведно с построените в него навес и оградни стени и всички приращения в имота. Вследствие на подадените документи е извършена проверка от дружеството за установяване на измервателната точка, която запазва обекта на жалбоподателя. При проверката е установено, че спорната ИТН запазва стопанската сграда, която се състои от самостоятелно обособени помещения, които се ползват за автосервиз и като гаражни клетки, което видно от мотивите на приложените съдебни решения, представлява стопанска сграда с площ от 342 кв. м. До месец ноември 2019 г., когато е извършена разглежданата промяна в клиентските данни за обекта, мрежови клиент по отношение на спорната ИТН е била кооперацията - ТПК „Г. К.“, като доставката на електрическа енергия за обекта се е извършвала по свободно договорени цени на основание договор за продажба на електрическа енергия. Спорната измервателна точка запазва стопанска сграда, построена в ПИ Х-

1844, кв. 75 по плана на [населено място]. Коментираната стопанската сграда се състои от самостоятелно обособени помещения, които се ползват за автосервиз и като гаражни клетки (това обстоятелство е видно от мотивите в Решение от 08 10 2001 г. по гр. д. № 767/1998 г. на Пловдивски окръжен съд и Решение от 30.06.2004 г. по ч. гр. д. № 1239/2004 г. на ПОС), собствеността върху които се установява, както следва:

- помещението, което се ползва за автосервиз, е собственост на акционерите, респективно техните наследници/в т.ч. жалбоподателя/ на бившето [фирма] С.;
- гаражните клетки са собственост на ТПК „Г. К.“.

Жалбоподателят Й. А. и останалите съсобственици по нотариален акт притежават автосервиз, предмет на съдебните спорове с ТПК „Г. К.“, по които са постановени приложения към становището решения. Тъй като автосервизът не е присъединен към електроразпределителната мрежа като самостоятелен обект, обособен по отношение на измерването на електрическа енергия, тоест с отделна ИТН, г-н А. и останалите съсобственици не са имали и към настоящия момент не могат да имат права по договора за доставка на електрическа енергия за спорната ИТН. Жалбоподателят и съсобствениците обаче, в качеството на лице по чл. 4, ал. 3, т. 2 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, имат право да заявят процедура за отделяне на меренето по реда на чл. 4, ал. 2 от същата наредба по отношение на помещението, което се ползва като автосервиз в южната част на стопанската сграда с площ от 342 кв.м.

Наличието на правен спор между лицата Й. А. и ТПК „Г. К.“ по отношение на упражняването на правата на клиент на дружествата, към настоящия момент е достатъчно основание да се възстанови фактическото състояние относно клиентските данни, такова каквото то е било преди узнаване за спора. Считано от месец 05.2020 г., в правата на клиент на дружествата за тази ИТН е ТПК „Г. К.“.

При тази фактическа обстановка енергийният регулатор е установил, че от приложените към преписката доказателства и данни, е видно, че ТПК „Г. К.“ и в правата на клиент на дружествата за тази ИТН респ. е налице спор за материално право, поради което е приел жалбата на Н. ЕАД като неоснователна и с оспореното решение е прекратил производството по същата.

От правна страна съдът намира следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 АПК и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

Настоящият състав намира, че решение № Ж-519/ 28.07.2020г. на КЕВР е законосъобразно и правилно, постановено от компетентен държавен орган в рамките на очертаната му от Закона за енергетиката /ЗЕ/ материална компетентност, при спазване на установените процесуални правила и в съответствие с целта на закона.

Съгласно чл. 76 от Закона за енергетиката (ЗЕ), Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензи, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. С оглед на това и предвид разпоредбата на чл. 22 от ЗЕ, според която КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, следва безспорен извод, че решението е издадено от компетентен орган .

Решението е издадено в изискуемата писмена форма, при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до нищожност на същото. Неоснователни са твърденията за немотивираност на оспореното решение. Административният орган е изложил точно, ясно и обективно установените факти и обстоятелства и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на процесното решение.

Не се спори от страните по делото, както и е видно и от приобщените към административното производство доказателства, че по силата на Нотариален акт за признаване правото на собственост върху недвижим имот, придобит по силата на давностно владение и наследство въз основа на обстоятелствена проверка № 145 от 2017 г., Й. А. е съсобственик на недвижим имот, представляващ „дворно място, находящо се в [населено място], [улица], съставляващо УПИ Х-1844, квартал 75, с площ по съдебно решение от 1 250 кв.м, ведно с построения в имота навес с оградни стени с площ от 483 кв.м, ведно е всички останали подобрения и приращения“.

Установява се още, от приложените по делото доказателства, а именно- редица съдебни решения, че между жалбоподателя А. и останалите съсобственици от една страна и ТПК „Г. К.“ от друга, са водени редица съдебни спорове, касаещи владението и собствеността върху имота и построените в него сгради. От крайните актове на съдебните инстанции, приложени по преписката, е видно, че по безспорен начин е установена собствеността върху имота и постройките в него. Съгласно решенията на съда, на жалбоподателя А. и останалите съсобственици е признато правото на собственост върху целия имот и изградените в него постройки, с изключение обаче на изградените в имота гаражни клетки. Същите клетки са собственост на ТПК „Г. К.“ и са законно изградени. Това обстоятелство се доказва от факта, че съдът е отхвърлил иска на съсобствениците на имота за осъждане на ТПК „Г. К.“ да премахне гаражните клетки и да заплати обезщетение за ползването на дворното място.

Следва да се отбележи още, че с решение от 30.06.2004 г. на Пловдивски окръжен съд са отменени действията на съдия-изпълнител, изразяващи се в извършване на въвод в недвижим имот - дворно място и сграда с помещение автосервиз и пет гаражни клетки. В мотивите си ПОС е посочил, че няма ясно разграничение коя част от цялата сграда следва да се владее от съсобствениците и коя следва да бъде владяна от ТПК „Г. К.“.

В приложения по делото нотариалния акт от 2017 г. отново не се третира въпросната сграда и гаражи, като е посочено, че се придобива собствеността върху имота и навес е оградни стени с площ от 483 кв.м. Липсата на описана стопанска сграда с площ от 342 кв. м, построена в дворното място, ползвана за автосервиз в нотариалния акт, е предпоставка да не може да се направи обективна преценка за възникналия казус.

Следователно, с оглед така създалата се ситуация относно правото на собственост на изградените обекти в имота и по-специално неяснотите около тяхната собствеността, енергийните дружества са предприели действия по възстановяване на фактическото положение именно преди възникване на споровете между новите собственици на имота и ТПК „Г. К.“.

Следва да се обърне внимание и на обстоятелството, че измервателната точка не следва имота, а обектите които са присъединени. В този смисъл клиент на дружествата може да бъде собственик на обекти в недвижим имот, каквито представляват и гаражните клетки на ТПК „Г. К.“. Същите са част от стопанска сграда е площ от 342 кв. м, построена в дворното място, ползвана за автосервиз. Предвид

обстоятелството, че през годините клиент на дружествата е била ТПК „Г. К.“ и същата не е загубила правата си върху обекта, който е присъединен, то следва новите собственици да предприемат действия по откриване на нови измервателни точки или отделяне на мерене, както е посочено от електроразпределителното дружество. ТПК „Г. К.“ не е изгубила качеството си на клиент на дружествата и отнемането на правата ѝ на клиент биха довели до нарушаване общите условия на енергийните дружества.

Следователно при подробен анализ на гореизложеното, съдът намира, че правилно [фирма] и [фирма] са заличили като титуляр на ИТН № 1468967 за имот, находящ се в [населено място], [улица], съставляващо УПИ Х-1844, жалбоподателя Й. А..

В този смисъл, правилно и законосъобразно КЕВР е приел, че на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетиката във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 следва да се прекрати административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-11Й-00-5/12.06.2020г., подадена от Й. К. А. срещу [фирма] и [фирма], поради което обжалваното решение на КЕВР се явява правилно и законосъобразно и жалбата срещу него следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на спора и предвид направеното в съдебното производство искане, на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева за настоящата инстанция.

Водим от горното и на осн. чл. 172, ал.1 и 2 от АПК Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Й. К. А. с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица] против Решение № Ж-519/ 28.07.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което е прекратено административното производство по жалба с вх. № Е-11Й-00-5/12.06.2020г., подадена от Й. К. А. срещу [фирма] и [фирма], като неоснователна.

ОСЪЖДА Й. К. А. да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) сумата в размер на 100 лв., разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението

Съдия: